

Fredag 4 oktober

Ont om q mm

Q-märkning av ett hus eller annan miljö i en stadsplan innebär en stark önskan om skydd och bevarande. "Varför har det blivit så ont om q?" undrar Thomas Schlyter (v) när han i byggnadsnämnden reserverar sej mot beslut som rör kvarteret Gyllenkrok nere vid stadsparken. De privata exploatörerna vill förstås ha så lite q-märkning som möjligt, för att kunna riva och bygga lönsammare, och nämndens majoritet har i beklaglig omfattning gjort dem till viljes. På tre år har antalet q-märkta hus i ett hörn av kvarteret successivt minskat från fem till ett.

I samma kvarter vill nämndmajoriteten också skapa möjlighet för en underjordisk parkering. Kommunfullmäktige har visserligen uttryckt att inga fler sådana planläggningar ska tillkomma inom stadskärnan, men det struntar byggnadsnämnden i, påpekar Thomas Schlyter.

Fel om madrasser och nycklar

Enligt tidningsuppgifter har Lunds polisstyrelse avlagt vänsterpartiets medborgarvittens förslag att humanisera miljön för fylleristerna som anhållits av plisen genom att ge dem möjlighet att slippa ligga direkt på cementgolvet, genom att anbringa luftmadrasser i cellerna.

Motiveringen till avslaget var att det fanns riks för självmord genom dessa madrasser. Hur det skulle gå till är ofattbart. Dessutom finns det en ständig arrestvakt som enligt bestämmelserna skall inspektera cellen varje kvart.

Man tar ingen hänsyn till att det enligt läkarvetenskapen är sjuka människor som behandlas på detta vis i 1991 års Sverige

Vårt andra förslag var att vi medborgarvittnen vid tjänstgöringens början fick låna en nyckel till intaget för att kunna röra oss fritt och självständigt. Nyckeln skulle återlämnas vid tjänstgöringens slut. Avslaget motiverades med att de anhållna gick fritt nere i intaget.

Dessutom vill han justera läget av ett nytt hus på Vipeholmsområdet. Men framför allt är han kritisk mot att den senaste planen har slopat den genomgående cykelvägen österut. Dethar man gjort för att tillgodose vissa pensionärer på Thulehem, men följden blir att den omfattande cykeltrafiken tvingas till långa omvägar, och dess intressen borde få väga tyngre.

P-huset Färgaren, dvs Epa/Tempos p-hus, står som symbol för en kamp som vänstern och stadsmiljövännerna förlorade. Nu vill fullmäktiges majoritet bygga på huset en våning och Thomas Schlyter protesterar när nu byggnadsnämnden ska följa upp det beslutet. Bygget strider mot ett gammalt principuttalande och en påbyggnad om 2,5 meter kommer att störa bebyggelsens skala i området. Dessutom är p-huset Färgaren nästan aldrig fullbelagt!

Är detta den verkliga motiveringen så är den helt fel och måste bygga på ringa eller ingen kännedom om hur arbetet bedrivs i arrestlokalen, vilket är skrämmande. Förhållandet är att alla anhållna är inlåsta i sina celler och ingen går lös. När anhållna vill göra toalettbesök följs de av en arrestvakt, vilket gör att de ej går själva utan endast i sällskap med vakt.

Äterigen samma brist på kunskap hos de högre befattningshavarna inom polisen har verksamheten bedrivs i det egna huset. En sådan inställning skapar inte förtroende, men den visar samtidigt på behovet av medborgarvittnen hos polisen.

Det har kommit till min kännedom att medborgarvittnen på högerkanten fått tillgång till nyckel. Med detta ställer jag mig frågan om det görs en medveten indelning enligt en höger-vänsterskala. Är det så faller allt tal om tekniska hinder.

Göte Bergström

Får kommunaldelsnämnden blir kvar på Norr?

I tisdags var det öppet möte på Norra Fäladen om KDN-Norrns framtid. Det var tänkt att centrala politiker skulle delta, men kallelse tycks ha gått ut för sent till dessa, så endast Claes Göran Jönsson kunde ställa upp. Lokala politiker fanns dock på plats, liksom många tjänstemän.

Mötet inleddes med att sociologen Staffan Lindberg orienterade om den undersökning som lärare och studenter vid sociologiska institutionen gjort (för en ringa penning), som visar ovanligt positivt resultat av kommunaldelsnämndsexperimentet. Allmänheten har god kunskap om KDN och tjänstemännen är synnerligt välvilligt inställda: bara 4 procent är negativa. Den centrala förvaltningen fungerar bra: "Det är bara att kila in på kontoret vid torget", som många uttryckt saken vid intervjuerna.

Staffan kunde inte undertrycka sin personliga uppfattning att det vore tragiskt om experimentet skulle upphöra, men han menade att denna hans inställning inte påverkat vetenskapligheten i själva undersökningen. Även närvarande lokala politiker tyckte att experimentet varit lyckat, men Ulla-Britt Bolin (m) menade ändå att hon var "ambivalent" i den mening att de decentraliserings- ar som gjorts även skulle kunna ha genomförts inom det gamla förvaltningssystemet och att gjorda erfarenheter därför kan komma till nytta. Någon citerade då vice ordf Bernt Nilsson som i stadsdelstidningen Knorren undrat: "Frågan är varför de inte gör det".

De närvarande vid mötet var förstas intresserade av de olika partiernas inställning till KDN-verksamheten. Miljöpartiet, vänsterpartiet och socialdemokraterna har ju velat indela hela kommunen enligt KDN-systemet och kommer nog vilja hitta en kompromiss. så att KDN-Norr kan leva vidare; även om det också funnits tankegångar om ett antingen-eller. Undertecknad försökte lansera en lundamodell, med sammanslagna och kraftigt reducerade centrala förvaltningar och nämnder som lever vidare, samtidigt som antalet kommunaldelsnämnder bara försiktigt ökar i antal, och då till områden som

ter sig naturliga. Claes Göran pekade på svårigheten att ändra gamla insuttna förvaltningar.

Borgarnas syn

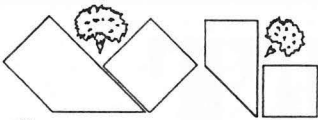
Hur står det då till på den borgerliga sidan? Bernt Nilsson (fp) kände sig som en dålig företrädare för sitt parti, eftersom han är för positiv. De som ogillar KDN-

experimentet brukar hänvisa till erfarenheter från riket i övrigt där det bl a talas om fördyring, menade han. Men vad man då kan undra som åhörare är varför experimentet i Lund överhuvud taget genomförts. Vi hade ju kunnat sitta och invänta resultatet från pågående försök i andra kommuner! Nå Bernt har inte gett upp hoppet och vill att alla ska se ljuset på framtiden.

Centerns Åke Fredricson kunde konstatera att hans parti i alla fall var positivt till KDN i byarna och själv tycktes han inte ha något emot fortsatt KDN-verksamhet på Norr. Centern kommer att stödja nuvarande försök åtminstone tre år framåt. Även moderata Ulla-Britt Bolin kunde notera delade uppfattningar inom sitt parti, men huvudtenden går mot ett nedläggande. I stället ska vi få några sorts kommunaldelsråd, utan beslutande funktioner. Gun Hellsvik har aviserat om en organisationsutredning gällande alla förvaltningar och här kommer väl också KDN dryftas.

Om man i sitt stilla sinne försöker sammanfatta intrycken så är det att alla som vet något om KDN-verksamheten i Lund tycker att den fungerar bra, men att det inte finns någon politisk majoritet för fortsatt uppdelning av kommunen. Möjligen kan det finnas en majoritet för att Norra Fäladen och Veberöd ska få fortsätta med sitt experimenterande. Lundamodellen enligt min skiss vore nog ändå det bästa, men alla är ju inte lika förnuftiga som jag.

Finn Hagberg

VÄNSTERPARTIET LUND ANSER

Bekämpa massarbetslösheten!

Vem tror att Carl Bildt tänker göra något åt den stigande arbetslösheten? Efter en valrörelse med luddiga anklagelser mot den socialdemokratiska regeringen om att arbetslösheten var skapad av den, är det dags för borgerligheten att visa sitt alternativ. Ett hett tips är att detta alternativ kommer att ha samma innehåll som pastor Janssons berömda påse – inget alls.

Samtidigt slår arbetslösheten nya rekord. I regionen gick det i september 49 sökande på varje ledigt jobb. Platsjournalen är lövtunn, och Malmö och Helsingborg är på väg mot en tvåsiffrig arbetslöshetsprocent. Lund spås ligga något lägre, men märk att ungdomsarbetslösheten här i staden redan i augusti var över 7 procent. Det verkar som att "väntan på bron" skall få en närmast förlamande effekt på regionen, för det är ju till den kapitelet har knutit sina förhoppningar. I så fall har bron hittills inte betytt arbetstillfällen utan uteblivna sådana.

Marknadskrafterna visar ännu en gång att de inte räcker till. Tvärtom – efter att ha blivit lata och feta under 80-talet sparkar kapitalisterna, vid minsta nergång i konjunkturen, hellre ut sina anställda på gatan än söker modernisera företagen och göra framtids-satsningar. Deras "framtidssatsningar" har varit fastighetsköp i Bryssel och Berlin, och deras "moderniseringar" har skett i egna kontor och villor.

Kan man göra något åt arbetslösheten? Ja, naturligtvis finns det offensiva åtgärder att sätta in. AMS beviljades i våras extra miljarder för att utbilda bort en stor del av arbetslösheten. Det är bra, men räckte inte då och räcker ännu mindre nu. Vad gäller utbildningsplatser i krisdrabbade företag verkar stödformerna dåligt. De fackliga organisationer som söker hävda sådana lösningar som alternativ till uppsägningar blir oftast överkörda av sina arbetsgivare. Eftersom facket saknar maktmedel måste utbildningsstöden till krisdrabbade företag vara så utformade att de kan läggas fram som "an offer you can't refuse", i praktiken omöjliga att avvisa med hedern i behåll. Så skulle tusentals arbetstillfällen i regionen kunna räddas, samtidigt som kompetensen och förmågan till snabba omställningar ute i företagen skulle ökas.

Det är risk för att den asociala nedskärningspolitiken gentemot kommuner och landsting kommer att bli ännu tuffare efter regimskiftet. Även detta genererar ny arbetslöshet. Samtidigt har kommunerna naturligtvis ett handlingsutrymme, och vi måste kräva en ökning i stället för en strypning av den kommunala verksamheten.

Vänsterpartiet i Lund, Styrelsen

Debattuppskov om mp + v

Jag utlovade i förra numret omedelbar fortsättning på mitt inlägg om den fortsatta relationen mellan miljöpartiet och vänsterpartiet, mot bakgrund av deras gemensamma tillbakagång. Men denna veckan fanns det ett mer trängande ärende att behandla – se artikeln om riksbangården. Så jag får återkomma.

Tills vidare ska jag jag citera från vänsterpartiets senaste partistyrelsemöte, enligt medlemstidningen Vänsterpress. Verkställande utskottets inledare Gunnar Ågren sade bl a: "Vi måste också söka samarbete med miljöpartiet. Egentligen skulle det räcka med ett parti i Sverige som kombinerar en bra miljöpolitik med ett socialt perspektiv på samma sätt som i Norge. Men vägen till ett sådant samarbete är lång och kräver både takt, tålmod och förtroendeskapande åtgärder."

Gunnar Sandin

Hansaresan

Som dagtidningarna meddelat riskerar lundakommunalråden Larry Andow (s) och Gun Hellsvik (m) åtal för muta efter att ha låtit sej bjudas på en resa till Hansadagarna i Lübeck av Skanska. Åklagaren har beslutat följande förundersökningen, och det skulle han nog inte ha gjort i ett så känsligt mål om han inte ansett sej ha s m s väl på fötterna.

Andow försvarar sej bl a med att han fick bo på ett "vanligt" hotell och att resan skedde i ett "gammalt förkrigsplan". Var det mannen en Junker 52/3, den typ som på trettitalet dominerade passagerartrafiken kring Tyskland? Men oavsett fabrikatet måste ett så gammalt flyg betecknas som ett veteranplan och är därmed ett exklusivt färdmedel, något som faktiskt förstärker bilden av smörjning och mutresa.

Vad Gun Hellsvik beträffar har hon ända sen i våras varit ett hett namn i spekulationerna om ny justitieminister. I alla fall väntades hon få någon plats i en borgerlig regering. Nu vet vi att så inte blev fallet, och vi förstår Carl Bildt – det kan inte vara roligt att behöva ansvara för en justitieminister som har ett mutåtal hängande över sej.

Så Gun Hellsvik får hålla till godo med lundapolitiken även i fortsättningen. Här ute i provinsen får vi nöja oss med politiker av något svagare kaliber när det gäller omdöme och moral.

Shoot-out på Segevång

Vi ser att Per T Ohlsson, den begåvade men ännu omogne politiske *gunfightern* på Sydsvenskan, har försökt vidga sitt revir igen. Han vill ta över delar av kultursidan och göra en amerikansk *OpEd*-sida av det hela. Resterna, dvs. det estetiska finliret kunde väl senslås ihop med nöjessidorna, och gamle kulturredaktören Nils Gunnar Nilsson kunde väl åka nånstans, t.ex. till Berlin.

Den här gången var det dock Ohlssons som gick på pumpen. Landets kulturredaktörer reste sig samfällt och sa att Sydsvenskans kultursida hör till de bästa i landet och sen sa fackklubben på tidningen sitt och då var det kört för den här gången. I onsdagens Sydsvenska stiger den formelle chefredaktören Per Gunnar Holmgren fram och försöker dölja motgången genom att tala om annat. Det är nämligen så att "uppgifter om interna redaktionella diskussioner sluppit ut utanför våra väggar". Ja, tänka sig, snart finns det inga *gentlemen* kvar i pressen som kan hålla käft om sånt som inte angår allmänheten.

Holmgren låtsas nu som om det hela gällde oberoendet gentemot ägaren och fram stiger Knut Hammar skjöld och garanterar det samma. Ack, detta i det Wahlgrenska huset, där det ännu dröjer sig kvar en doft av kaffe och pepparkakor från Medborgerlig Samlings dagar.

Vad gäller *OpEd* har vi på Veckobladet alltid kört med sånt, här har vi aldrig fegat för *yankee fashion*. Och visst kan man undra varför just kultursidor ska leva sina avskilda och trygga liv när världen i övrigt ständigt förändras. Nog finns det något skrämmässigt en-för-alla-alla-för-en när kulturredaktörerna rycker ut för varandra. Å andra sidan har pessimisterna ofta fått rätt – vem minns inte slakten på Kvällspostens kultursida, ledd av tidningsadministratörer av Holmgrens sort?

Men centralfiguren i det här dramat är Per T Ohlsson. Han har på kort tid gjort sig till Sydsvenskans ansikte utåt. Hans makthunger och äregrighet är långt ifrån mättade, och han tycks inte ha några skrupler i kampen för sanning och godhet, en *trigger-happy* sheriff som stigit av tåget vid *high noon* i det korrumpade Malmö. När hanser till att en av landets främsta skribenter sparkas på en eftermiddag liknar det mest en roman från det 80-talets New York där Ohlsson hämtat sin världsbild. Vi lovar att återkomma med rapporter från hans karriär.

Lucifer

Nej, vi vet att detta egentligen är en annan Ohlsson och inte Per T. Men den arroganta uppsynen (och stavningen) stämde så bra att vi inte kunde låta bli att återanvända Göte Bergströms fina teckning.

Hysteri kring riksbangården

Det blev som jag fruktade (se VB nr 26): rena hysterin har utbrutit kring banverkets planer att anlägga en behövlig och rationell rangerbangård på de anonyma slättmarkerna nordväst om Lund. I dagarna uppvaktas bl a Lunds kommunalpolitiker med ett propagandamaterial, utsänt av Gunnesbo byalag och några byföreningar. Åkeriförbundet, Volvo och andra vägitressen har anledning att jubla medan läget är bekymmersamt för de järnvägs- och miljövänner som verkligen menar något med sitt ställningstagande.

Även ett antal kommuner som berörs av planen har protesterat. Dit hör Kävlinge. Och det veckan efter att man genom ett formellt tvivelaktrigt beslut har släppt loss en miljöförstörande bilflod till de nya köpladorna ute i Löddeköpinge. Tala om miljöhyckleri!

Tio gångers marginal

Som bilaga till protestskrivelsen finns ett antal sidor ur banverkets utredning, där aktionsgruppen strukit under vissa rader som anses som särskilt graverande mot projektet. Jag ska återge, och kommentera, några av dessa citat.

Trafik med långa, tunga godståg medför stor risk för vibrationer. Även i samband med rangering av vagnar uppstår vibrationer och buller.

Ja. Men ett stycke längre ner i utredningen står det: "Vår erfarenhet från tidigare mätningar i friktionsjordar i samband med planering av ett nytt bostadsområde visar att vibrationerna är försumbara redan 50 m vid sidan av spåren."

Så aktionsgruppen på Gunnesbo kan sova lugnt. I dess eget flygblad står ju att det blir tio gånger så långt, dvs 500 m, till riksbangården – och det som då avses är inget spår utan skyddszonens ytterkant.

Mindre åker – bra!

Verksamheten på Riksbangården pågår under hela dygnet, möjligen till och med med en viss tyngdpunkt under natten.

Den stationära belysningen bör utformas så, att själva ljuskällorna inte syns utifrån, fortsätter utredningen. Det bör inte vara så svårt att ordna. I alla händelser blir störningen vida mindre än från den vägbelysning som bönderna i Nöbbelöv och Fjelle har på betydligt närmre håll från husväggen. När hörde vi några protester mot den?

Konflikten med jordbrukets intressen är mycket stor.

För tio år sen hade detta varit ett tungt argument. Nu vet vi att den svenska åkerarealen ska krympas med minst 25 procent, och man söker med ljus och lykta efter alternativ användning. Jordmånen nordväst om Lund är mycket god, men det betyder att för varje hektar som tas ur produktion drår kan en större areal behållas på annat håll, där den kanske betyder mer

för landskapsbilden och det lokala näringslivet.

Fler drabbas

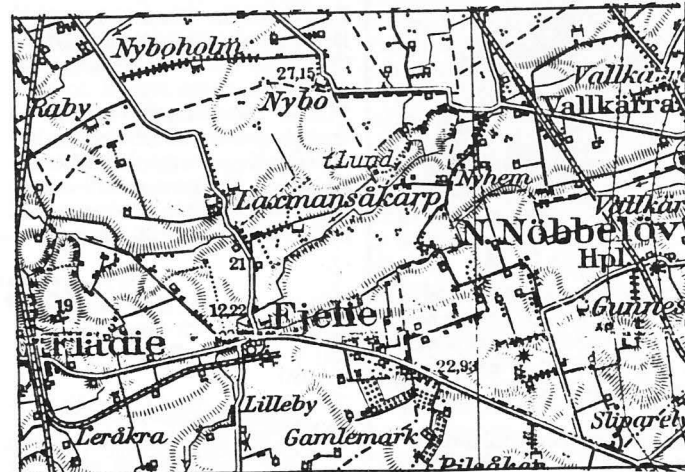
i andra alternativ

Konflikten med befintlig bebyggelse är relativt stor.

Därmed avses att ett tjugotal bostadshus får flyttas efter full utbyggnad, och det kan naturligtvis vara trist för dem som bor där, även om nu trakten inte har några särskilda kvaliteter. Men ännu fler berörs i de flesta andra av de alternativ som banverket rekommenderar.

Ett östligt läge för bangården kan innebära konflikter med störningar av detta bostadsområde.

Vilket område? Inget befintligt, utan det som till äventyrs kan växa

upp väster om Valkkärra f d station. Men detta är bara ännu ett skäl för att bangården bör ges ett västligt läge – se nedan.

Starka upplevelser?

Området vid Lackalänga har en landskapsbild med utpräglad slättkaraktär. – Det har en särskild prägel, som ger starka upplevelser. – Allt som reser sig över markens framträder tydligt.

Förvisso. Själv älskar jag slätten, och det var främst för dess skull som jag en gång valde att flytta till Skåne efter uppväxten i det skogiga Värmland. Men jag tröstar mej med att det i lundstrakten och Skåne finns gott om områden med ännu finare slättkaraktär, och att slättintrycket på håll kommer att bestå även med en riksbangård – landskapet förblir ju

öppet. Vad de starka upplevelserna kring Nybohov och Storegård beträffar vill jag inte betvivla utredarens subjektiva uppfattning, men undrar hur många som delar den. Va? har varit den vanligaste kommentaren hos dem som jag själv har frågat.

Viktigare än öken

Allt som reser sig över markens framträder tydligt. Landskapet är enkelt och renodlat, och därmed känsligt för visuella ingrepp, som lätt kan påverka landskapets särart. – Bangården avviker ... starkt från slättens karaktär och kommer att stå i stark kontrast mot det enkla, storslagna åkerbruket. Varje volym framträder tydligt på slätten. – Däremot kommer master, luftledning, belysning, vagnar och byggnader att markant framträda i landskapsbilden.

Jag fäster mej vid ordet "renodlat". Jag uppfattar det bokstavligt: ren-odlat, den hårda odlingen har sopat bort nästan allt av slättens traditionella småelement, dem som bl a naturvårdarna så ofta sörjer. "Åkeröken" är ett uttryck som de ibland använder om sådana landskap.

störningar för bebyggelsen vid Norra Nöbbelöv, Furulund och Lackalänga.

Järnvägen förbi Norra Nöbbelöv– Gunnesbo kommer att byggas ut med dubbelspår under nititalet, i första hand för persontrafikens skull, för den kommer att öka betydligt. Det har inget med riksbangården att göra. Den kommer i huvudsak att matas västerifrån.

Men visst kan tunga tåg höras långt vid gynnsamt väder. Ja, jag säger "gynnsamt", för en tågvän gillar att höra det svaga tågmullet, med tanke på vad det symboliserar. Däremot retar jag mej på bullret från motorvägen, av motsvarande skäl. Bilarna kommer att störa nöbbelövarna långt mer än tågen även i fortsättningen. Men det är viktigt att vi alla släss för, att SJ transporterar så mycket som möjligt till sin riksbangård med lokalgodståg i stället för lastbil.

Risken för att kontrollerade utsläpp från bangården skall beröra större bostadsområden bedöms därför som relativt stor.

Det måste man naturligtvis ta allvarligt på. Men farligt gods går säkrare på järnvägen än på landsvägen.

Bäst i väster

Inom området finns tre ekologiskt känsliga områden. – Inom dessa två sistnämnda [Fels mosse och ett område vid Norra Nöbbelöv] anser kommunen (Lund) att stark restriktivitet skall iaktas vid prövning av nya miljöbelastande verksamheter.

Naturområdena kring Lund är, efter böndernas härjningar, inte fler än att de måste skyddas nog. Men efter vad jag förstår behöver de ovannämnda inte vara hotade. Dels ligger de uppströms bangården. Dels går det att förskjuta denna åt väster, närmare motorvägen. Därmed minimeras också alla former av störningar på tätbebyggelsen i Lund. Mot detta anför utredningen:

En västlig placering av bangården ger konflikter med kulturmiljövårdens intressen.

Men dessa intressen är, fortsätter utredningen, bara "måttligt starka". Totalt sett är säkert ett västligt läge bäst.

Naturvårdsintressena inom området är inte särskilt starka, står det sammanfattningsvis i utredningen. För detta har aktionsgruppen satt ett frågetecken. Den är tydligen av annan uppfattning. Själv vill jag uppmana alla att ge sej ut till aktuella området och skapa sej en egen mening.

Inte minst de politiker som aktionsgruppen nu uppmanar en att bearbeta per telefon. Själv nöjer jag mej med VB. Här kommer frågan att ägnas fortsatt intresse, och inte minst kommer vi att kritiskt följa hur miljöpartiets och vänsterpartiets politiker ställer sej. Om de är att lita på när det gäller de överordnade miljöintressena.

Gunnar Sandin

Buller och buller

Tåg- och biltrafiken till och från bangården kan medföra buller-

HAR DU FLYTTAT? Skicka hela adressdelen till Veckobladet,
(se ovan).

NY ADRESS.....

Svar till

Sten Henriksson

Du kritiserar styrelsens eftervalsledare för att vara ortodox och frånta oss själva i partiet ansvaret för valutgången. Du påstår att innehållet är "Världen är åt helvete och valmanskåren är inte värdig ett sådant parti som vårt".

I själva verket står det "Försöken att bredda vänsterpartiet genom att bjuda in andra partier misslyckades. Vi hade chansen efter förra årets kongress att vinna missnöjda socialdemokrater och besvikna miljövännar men tog den inte. Med ett kosmetiskt namnbyte och en partiledare som har tvingats sitta för länge får vi vara tack samma för att vi inte hamnade utanför riksdagen."

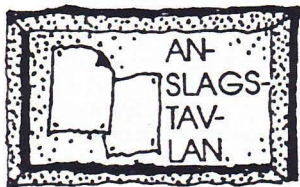
Kritiken kunde kanske uttryckts annorlunda och mer fantasifullt men det är kritik och den är inte mild.

Har jag missuppfattat dig? Du menar kanske att styrelsen i ledaren skulle varit mer kritisk mot vårt eget lokalpolitiska arbete här i Lund? Men inte kan vänsterpartiet i Lund göras ansvarigt för att en hel generation ungdomar i hela landet dras med i en våldsam högervind som dessutom backas upp med pengar från SAF.

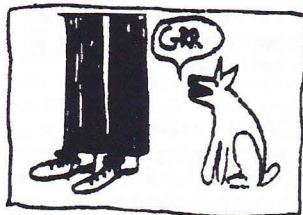
"Nöjda bevarare", säger du att vi är. Jag tycker varken vi är nöjda eller bevarare. Vi har förändrat en hel del i Lund de senaste tre åren. Vi är inte nöjda bara för att vi inte längre ser ut eller låter som vi gjorde på 70-talet.

Visst finns det en hel del som kunde gjorts bättre både under valrörelsen och under de gångna tre åren. Det hoppas jag vi kommer att diskutera både en och flera gånger, bland annat på medlemsmötet nu i veckan. Men jag vidhåller att det är bra gjort av vänsterpartiet i Lund att hålla ställningarna när högervinden blåser så hårt.

Kajsa Theander

ALTHORN BORTSKÄNKES till spelsugen. Ring Gunnar S, 135899.

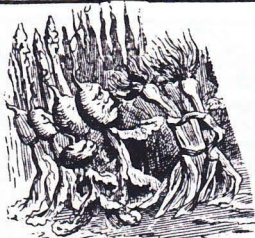

Skärpt

Politiken blir allt intressantare, för att använda ett förskönande uttryck. I Tyskland stormas gästarbetarförläggningar (men vänstern mobiliserar motstånd!), i Höör har rena fascister kommit in i fullmäktige och i skolvalet röstade en tiondel av gymnasisterna på partier som står till höger om ny demokrati.

– Snart blir det nog dags för vänstern att bege sej ut på gatorna och prygla smånassar. Vi kan ju maskera det som föräldravandringar, säger Gustaf, som räds varken klass- eller generationskampen.

Grr

Sportextra

Att gå är bra för hälsan. Deltar man dessutom i Riksmarschen, som pågår t o m 6/10 bidrar man till bekämpandet av cancer genom att betala en startavgift på 30 kr.

I Lund kan man gå till turistbyrån lördag 10-14 och söndag 12-16 och erhålla information om gåsträcka samt betala startkort.

Ny förening

För övrigt har i nära anslutning till Vänsterns IF bildats en gåförening med nedanstående grundsatser:

1. Gå där du står (dvs utnyttja vardagens alla tillfällen).
2. Stå inte, gå! (håll dig i rörelse).
3. Gå inte för långt (håll din egen takt och sträcka).
4. Gå inte bara (se dig omkring, lyssna på musik osv).
5. Betala årsavgift 1 kr för oförutsedda utgifter.
6. Korta möten hålls gående när två medlemmar går.
7. LGF (Lunds gåförening) samlar på visdomsord som innehåller ordet "gå", tex Att gå är att dö en smula.

Kontaktperson: Finn, tel 129098.

Homokulturell festival 5-20/10

RFSL och Folkets Bio bjuder på tidernas största (i Lund) homokulturella manifestation under två veckor i oktober. Det blir filmer från när och fjärran. Komedi, tragedi, dokumentär och t o m musical, säger arrangörerna i sitt gröna programblad som kan fås på Café GAN, Lilla Fiskaregatan 12, in på gården.

Ur programmet saxar vi:

Konst: Lars Rading visar delar av sina nya produktion på café GAN under tiden 5-20 okt. Vernissage i morgon kl 14.

Teater: lörd och sönd spelas Alan Ayckborns pjäs "Nedräkningen" på café GAN. Det är teatergruppen "Bombade familjen" från Göteborg. Pjäsen ges lörd kl 21 (med fest efteråt) och sönd kl 18. Entré 30:-

Poesi&prosa: Ninni Holmqvist läser eget på café GAN lörd 12/10 kl 19.

Musik: "Med örat mot marken" är ett program i dikt och ton av och med Eva Hansson och Anna-Lena Ahlström. De kommer till café GAN nästa lördag och söndag. Båda kvällarna kl 19.30. Entré 45:-

Film: 9-13/10 på Södran, St Söderg 64. Pris 45:-/föreställning. Bilj o bokning: Folkets Bio tel 131050.

"We were one man" O 19 o Fr 21
"A woman like Eve" O 21 o Fr 19
"Die Jungfrauenmaschine" To 19, Lö 21
"Mala noche" To 21, Lö 23
"Suna" Fr 23, Sö 21.
"Rainbow serpent" Lö 19, Sö 19
"Silent pioneers" o "The making of monsters" Sö 17

Sänt händer inte här

(TT) Reykjaviks enda gågata, den 100 meter långa Austurstráti, skall bli bilväg igen. Stadfullmäktige har med detta beslut givit efter för köpmännen i centrum, som hävdar att nedgången i försäljningen beror på att de bilburna inte kan köra genom den allra viktigaste affärsgatan. Island är efter USA världens biltätaste land. På en kvarts miljon invånare finns där 134 000 bilar.

Oktober kommer med dåligt väder. Vad ska man egentligen göra i trädgården så här års? Jag gillar lite bland krusbärsbuskarna och får repor på händerna. Det är svårt att hitta de rätta grenarna att knipa av, även om det ganska tydligt står i böckerna att si och så ska man göra. Hallonen är enklare: det är bara att ta de skott som burit frukt.

Jag går och mumsar på en liten grönröd busktomat när sambon ber mig klättra upp i vårt päronträd, för att ta de översta frukterna. Det är ett härligt träd, som ger söta, saftiga Päron! Det går bra att komma upp och det känns fint att sitta i den svajande toppen och känna sig som en skata.

Efter väl förträttat värv klättrar jag ner och ska hoppa ner på trädgårdsstolen som står under trädet. Då vill det sig inte bättre än att sittvirket går sönder. Ett ramaskri hörs från sambon. Jag haft sönder en stol som var med på Stockholmsutställningen 1930 och som ägts av konstprofessorn Greger Paulsson.

Slokörad hastar jag över staketet till min järnvägsslott (men hinner ändå få med mig några goda päron).

Konstkunniga, som jag senare pratat med, menar att jag ofrivilligt utfört en symbolhandling som förkunnat functionalismens död. Dock lär sambon inte finna någon tröst i detta.

MÖTE MÖTE

KOMPOL Möte må 7/10 kl 19.15. Hur vi ska arbeta i KOMPOL.

HANNAS FLÄKT Sö 6.10 kl 17.30 rep på Palaestra: Satsuma, I kan ikke, Säg Oh, La Cumparsita, Blues for brass,

RÖDA KAPELLET Fr 4.10 avresa till Greifswald fr Lund C 20.58 Malmö C 21.25. Sö 6.10 12.45 saml. stadsbibliotekets huvudingång. Sönd ingen rep.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Finn Hagberg och Gunnar Sandin.

Kontaktredaktör för nästa nummer Gunnar Sandin, tel 135899. Vid utebliven tidning ring Rune Liljekvist 138213 el. 115069